

[Arnth Jensen.]

det vedtaget. Naar det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt nu vil sige, at dette er Komediespil, spørger jeg: Hvad er saa de Konservatives Ændringsforslag? Er de andet?

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen siger, at Lovforslaget har indført et nyt Princip, nemlig kun Tilsyn med Religionsundervisningen. Jeg vidste ikke bedre end, at det ærede Medlem netop var en Tilhænger af, at vi fik en Faginspektør paa dette Omraade. Jeg har tidligere udtalt mig derimod og har ogsaa anført mine Grunde, men jeg forstaar jo, at det, som det ærede Medlem ønsker ikke alene med Hensyn til Religionsundervisningen, men ogsaa med Hensyn til Amtsskolekonsulenten, er ikke dette, at der skal være en Mand, som er raadgivende og vejledende, men at der skal komme en Inspektør, om ikke just udstyret med ligefrem Uniform, saa dog alligevel en Inspektør i en Slags aandelig Uniform, selvfølgelig helst uddannet ved det ærede Medlems Skole, Universitetet. Det er noget, som jeg aldeles ikke kan tiltræde. Jeg mente netop, at naar man lagde Tilsynet med Religionsundervisningen ned til den Mand, Sognepræsten, der lever blandt Befolkningen i Kommunen, og som kan komme og høre, hvorledes den daglige Undervisning foregaar, havde man imødekommet det ærede Medlem paa dette Punkt.

Jeg skal ikke forlænge Debatten, jeg forstaar jo, at ærede Medlemmer ønsker, at den snart skal slutte, men jeg vil endnu en Gang anbefale, at man stemmer for vore Ændringsforslag.

J. Oskar Andersen: Den ærede Ordfører Hr. Vilhelm Rasmussen gentog jo i det væsentlige, hvad Ministeren havde sagt overfor mit Parti og dets Ordfører, men det bliver jo ikke bedre ved at gentages, og da jeg har svaret Ministeren og forklaret ham, bl. a. hvad Meningen var med, at vi atter stillede vort principielle Forslag, har jeg ingen Grund til at gentage det overfor det ærede Medlem, fordi det ærede Medlems Opfattelse synes at være noget svag. Det ærede Medlem sagde, der var givet en Række reelle Grunde for, at Ministeren ikke kunde tage et saa elendigt Forslag; hvor der var saa mange Fejl, og at vi skulde have rettet i det — Smaafejl, som det i Virkeligheden er, saaledes som jeg allerede har gjort opmærksom paa; Forslaget er blevet for gammelt paa visse Punkter, fordi der er blevet gennemført nogle nye Love. Men jeg har jo forklaret, at Forslaget staar som et sam-

let Udtryk for, hvordan vi tænkte os, Ordningen skulde være, og naar man ikke vil indlade sig i Forhandlinger med os, er der selvfølgelig ingen Grund for os til at rette Bagateller. Men naar det ærede Medlem, der jo er Pædagog, sætter saa megen Pris paa Stilretning, Retning af Kommafejl og den Slags Ting — for det er det jo i det væsentlige —, skal det være ham vel undt.

Jeg kan ikke forstaa, man vil gentage, hvad nu ogsaa den højtærede Undervisningsminister sagde, at Spørgsmaalet om Skoletilsynet har været under Diskussion i 25 Aar. Det ærede Medlem kunde akkurat lige saa godt sige, at man har diskuteret Folkeskolens Ordning siden 1814 eller siden 1739 eller endnu længere, for man har jo altid diskuteret den. Det, som det drejer sig om her, er, hvor lang Tid vi har haft til at undersøge *dette* Lovforslag, der indeholder fuldstændig afgørende Forandringer fra det, som var Ministerens oprindelige Forslag. Det er det, vi har forhandlet om, og det skulde det ærede Medlem have talt om. Saa havde der vist ikke været Grund til igen at stikle, om jeg saa maa sige, til vort Parti, saaledes som ogsaa Ministeren gjorde, og jeg tillader mig at komplimentere det ærede Medlem, fordi han gentog det — gentage Ministerens Ord kan jo det ærede Medlem i hvert Fald.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at bortset fra, at der ikke kunde være Tale om at diskutere vort principale Forslag, fandt han det overflødigt, at vi stillede det subsidære Forslag. Dette er ogsaa en mærkelig Udtalelse, for det var jo netop som Forsøg paa at faa at vide, om Regeringen dog ikke vilde vise vort Parti Imødekommenhed og nogen Forhandlingsvillie, at vi undlod at stille flere Forslag og kun stillede det minimale, det om Forholdet mellem Kirken og Skolen, idet vi mente, at det i det mindste maatte underkastes en Forhandling, om ikke andre Steder, saa dog her i Tinget. Men det var altsaa ganske overflødigt, sagde den ærede Ordfører, og samtidig understregede han meget bestemt, hvor ubehændigt det konservative Parti i det hele taget har optraadt. Jeg vil sige, at jeg vil hellere optræde ubehændigt, men saaledes, at det dog er klart og tydeligt, hvor man staar, end at gaa med til et Forslag som dette, der ganske vist bærer Vidnesbyrd om, at der i høj Grad er udvist Behændighed af Regeringens Ledelse med Hensyn til at faa noget i Stand, men som allerede nu viser sig at blive fortolket paa ganske modsat Vis fra de forskellige Sider.

Jeg paaviste jo, hvad der fremgaar af